

**VAVAPP JEST ODPOWIEDZIĄ NA STOPNIOWO ZWIĘKSZAJĄCĄ SIĘ POTRZEBĘ
USŁUG TERAPEUTYCZNYCH ZWIĄZANYCH Z UZALEŻNIENIAMI W SOCIAL
MEDIACH, TAKICH JAK:**

- Cyber-seks,
- Neuromodulatory,
- Nomofobia,
- Cyber-relacje,
- Przeciążenie Informacyjne,
- Dwubiegunowość,
- Cyberprzemoc,
- Zaburzenia Obsesyjno-Kompulsyjne,
- Visiobibliophobia,
- Pograniczne Zaburzenie Osobowości,
- Control Freak,
- FOMO,
- Antefamofobia, etc.

**ORAZ ROSNĄCĄ KRYTYKĘ I Dyskryminację podstawowych wartości,
na których opiera się Unia Europejska, i które zostały zapisane w
Art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Wartościami tymi są:**

- Zapewnienie praw obywatelskich,
- Promowanie równych szans, w tym:
 - walka z rasizmem i ksenofobia,
 - prawa lesbijek, gejów, osób biseksualnych, trans płciowych i interseksualnych, (LGBTI),
- Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych,
- Nowa żywność, (Novel food),
- Dostosowanie się do ery cyfrowej,
- Zapewnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości,
- Zagwarantowanie prawa do azylu,
- Polityka w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego, etc.

1. GENEZA - PRZYCZYNA POWSTANIA UZALEŻNIENIA

Świadomość, podobnie jak każda materialna rzecz: woda, mózg, neuromodulatory, komórki nerwowe, mniej materialna: uzależnienia, doświadczenia, emocje, pragnienia, myśli, strach, oraz rzeczywistość: przeglądanie social mediów, spotkanie online, odbieranie maila, odprężenie się, etc. składają się z tych samych cząstek elementarnych.

Użytkownik poprzez dokonanie obserwacji sprawia, że elektron o cechach fali traci funkcję falową tj. probabilistyczne istnienie i potencjał, w rezultacie stając się elektronem o cechach cząsteczki z ujemnym ładunkiem elektrycznym; woda nie stanie się myślą, a rozmowa telefoniczna nie stanie się komórką nerwową.

W wyniku obserwacji lub pomiaru tj. interakcji elektronu o cechach fali z naszą czasoprzestrzenią, dochodzi do tzw. załamania funkcji falowej, **Wave Function Collapse Perception (WFCP)**. Elektron, który miał cechy fali, traci je i nabywa cechy cząsteczki. Staje się widoczny i zlokalizowany, w rezultacie tworząc ostateczny efekt w formie materii: woda, czytanie książki, wizualizacja, starzenie się.

Powodem, dla którego elektron o cechach fali traci funkcję falową, stając się elektronem o ujemnym ładunku elektrycznym, jest uzależnienie się użytkownika, który dokonuje pomiaru, od reifikacji ujemnego ładunku elektrycznego elektronu.

Użytkownik traktuje ujemny ładunek elektryczny elektronu, który znajduje się w końcowym wyniku materii, tj. kawa, czytanie, uczucie komfortu jako prawdziwa rzeczywistość. Innymi słowy, użytkownik dokonuje reifikacji, czyli uzależnia się od abstrakcji, iluzji, która stanowi dla niego fundamentalny i jedyny punkt obserwacji.

Innymi słowy, załamanie funkcji falowej spowodowane jest obserwacją, która jest abstrakcją. I tak długo, jak abstrakcja będzie wykorzystywana do pomiarów elektronu o funkcji falowej, tak długo będzie dochodziło do załamania funkcji falowej.

Rozwiązaniem przedmiotowego problemu jest zastosowanie obserwacji, która nie zawiera reifikacji, tj. ujemnego ładunku elektrycznego elektronu. Obserwacja powinna być dokonana na podstawie standardów, które reprezentuje elektron o cechach fali tj. Superpozycji, gdzie woda jest jednocześnie telefonem, a komputer wizualizacja.

Przykład reifikacji:

Wyobraźmy sobie aplikację na interfejsie komputera, którą można otwierać, zamykać lub przesuwać za pomocą naszego palca.

W przeciwieństwie do tego, co postrzegamy i czujemy, działania te nie są prawdziwymi działaniami, ponieważ czynność przenoszenia aplikacji, z jednego miejsca w drugie, nie istnieje wyłącznie na interfejsie komputera, lub telefonu.

Prawdziwy świat aplikacji wygląda całkowicie inaczej. Składa się z setek tysięcy liczb, cyfr, kodów, algorytmów, czy też znaków wcześniej zakodowanych na serwerze, który mieści się tysiące kilometrów od naszego komputera, czy też telefonu. Ponieważ to doświadczenie jest tak realne i autentyczne, my definiujemy je jako rzeczywiste, prawdziwe. "My wiemy", że aplikacja oraz wszystko, co z nią jest związane, znajduje się na interfejsie naszego telefonu, choć tak nie jest.

Zatem tak długo, jak użytkownik będzie uzależniony od reifikacji, na której bazie będzie dokonywał obserwacji elektron o cechach fali, będzie stawał się elektronem o cechach cząsteczki.

Aby proces mógł zostać pomyślnie przeprowadzony, elektron o cechach fali powinien być stymulowany (obserwowany, mierzony) świadomością, która składa się z cech fali, nie cech cząsteczki.

Przyczyną, dlaczego dochodzi do załamania funkcji falowej, **Wave Function Collapse Perception (WFCP)**, jest to, że elektron o cechach fali stymulowany jest przez ludzką świadomość, która składa się z elektronów o cechach cząsteczki; ujemny ładunek elektryczny.

Aby nie doszło do załamania funkcji falowej, nie jest konieczne wyeliminowanie elektronu, o cechach cząsteczki. Jest on niezbędną częścią procesu rozwoju świadomości oraz tworzenia nowej obserwacji. Bez elektronu o cechach cząsteczki Użytkownik nie posiadałaby pragnienia uwolnienia się od uzależnienia.

Jednak konieczne jest pozbawianie elektronu o cechach cząsteczki ujemnego ładunku elektrycznego. W celu wyeliminowania ujemnego ładunku elektrycznego

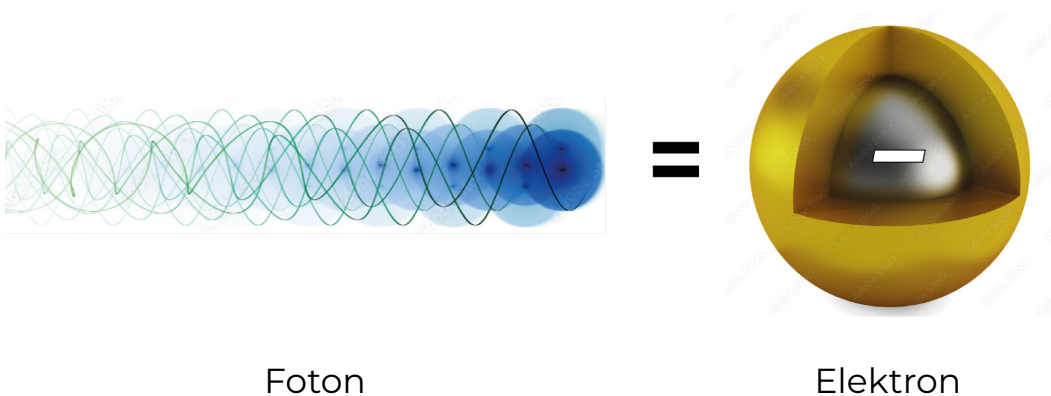
niezbędna jest anihilacja; połączenie elektronu e^- , materii, z pozytonem e^+ antymateria.

Każda cząstka elementarna posiada swoją antycząstkę, która ma taką samą masę, a przeciwny ładunek. Antycząstką elektronu jest pozyton, który ma masę identyczną z masą elektronu. Ładunki elektronu i pozytonu mają taką samą wartość (ładunek elementarny) są jednak przeciwnych znaków. Ładunek elektronu jest ujemny $-$, a pozytonu dodatni $+$.

Wynikiem anihilacji jest to, że materia oraz antymateria zostają usunięte, a w jej miejsce powstają dwa fotony gamma, tzw. promieniowanie elektromagnetyczne, które traktowane jest jako strumień nieposiadających masy cząstek elementarnych zwanych fotonami.

Promieniowanie gamma jest falą elektromagnetyczną o bardzo wysokiej energii, czyli bardzo małej długości fali. Umownie przyjmuje się, że górną granicą długości fali gamma jest $0,1\text{ nm}$, co odpowiada minimalnej energii kwantu gamma około $0,1\text{ MeV}$.

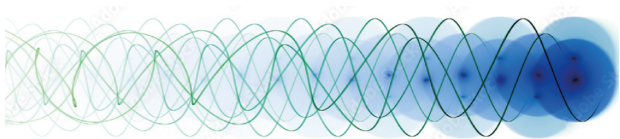
Jednak zgodnie z empirycznym prawem fizyki nie możemy zapomnieć o Zasadzie Zachowania Energii, która stwierdza, że w układzie izolowanym, suma wszystkich rodzajów energii układu jest stała w czasie. Oznacza to, że energia w układzie izolowanym nie może być ani stworzona, ani zniszczona, mogą jedynie zachodzić przemiany z jednych form energii, w inne.

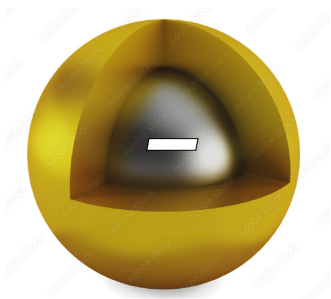
W związku z powyższym procesem odwrotnym do anihilacji jest kreacja pary foton-elektron. Zjawisko to polega na tym, że foton, który powstał z anihilacji elektronu e^- , i pozytonu e^+ , może stworzyć, zgodnie z zasadą zachowania energii dwie cząsteczki, z tym jednak kluczowym wyjątkiem, że stworzony elektron, będzie posiadał materię, ale nie będzie posiadał ładunku ujemnego.

W efekcie powstanie w naszej czasoprzestrzeni materia, która nie będzie zawierała ujemnego ładunku elektrycznego, tj. uzależnienie, strach, lęk, depresja, spowolnienie procesu starzenia się, permanentne rozwiązanie problemu, kontrola nad czynnikami zewnętrznymi.

Jak dochodzi do przedmiotowego zjawiska?

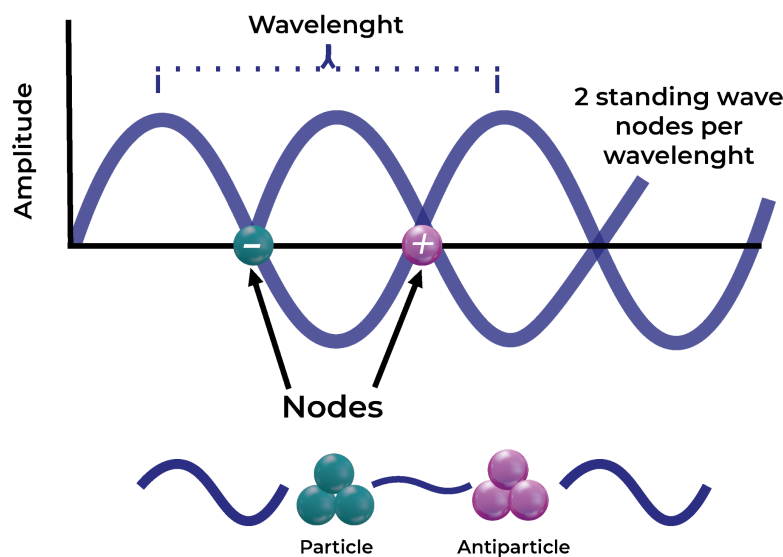
Fotony są falami poprzecznymi.

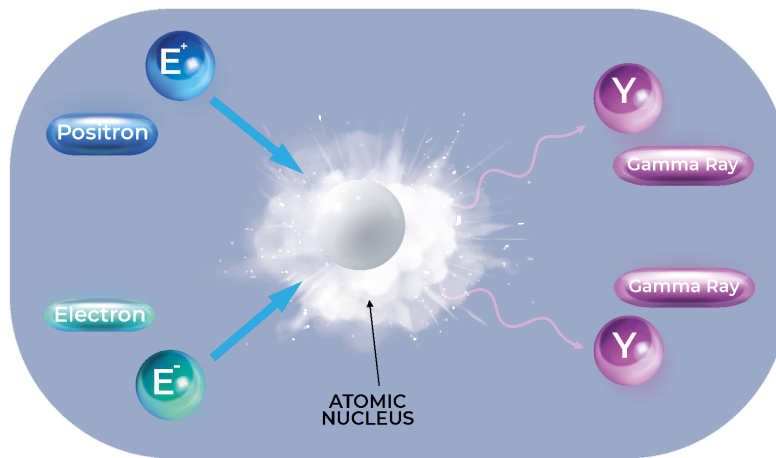
Cząsteczki są falami podłużnymi, stojącymi.

Fale stojące powstają zawsze wtedy, gdy dwie fale o identycznej częstotliwości interferują ze sobą podczas przemieszczania się w przeciwnych kierunkach wzdłuż tego samego ośrodka fali, który znajduje się w rdzeniu cząsteczki. Fale stojące charakteryzują się pewnymi stałymi punktami, które mieszczą się wzdłuż ośrodka fali, i które zawsze znajdują się w tym samym miejscu, nie ulegają przemieszczeniu. Te punkty braku przemieszczenia nazywane są węzłami. Węzły są wynikiem destrukcyjnej interferencji dwóch zakłócających się, idących w przeciwnych kierunkach fal. Fale interferują, niszczą siebie nawzajem, tworząc w ten sposób węzeł.

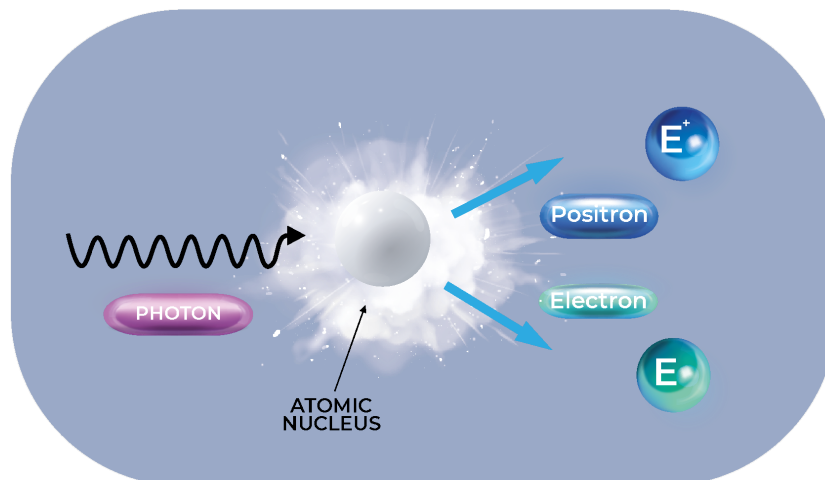
W połowie drogi pomiędzy każdym kolejnym punktem węzłowym znajdują się punkty, które ulegają maksymalnemu przemieszczeniu. Punkty te nazywane są anty węzłami. Anty węzłami są punkty wzdłuż ośrodka fal, które oscylują tam i z powrotem pomiędzy dużym dodatnim przemieszczeniem a dużym ujemnym przemieszczeniem. Anty węzły są wynikiem konstruktywnej interferencji dwóch zakłócających się fal.

STAGE I - ANIHILACJA ELEKTRONU

W wyniku anihilacji elektronu e^- i pozytonu e^+ fale podłużne, stojące całkowicie znikają. Masa, materia, ujemny ładunek elektryczny znikają; załamanie funkcji falowej jest także niemożliwe. Zatem niemożliwe jest też stworzenie w naszej czasoprzestrzeni końcowego efektu np. kawy, telefonu, czy rozmowy telefonicznej.

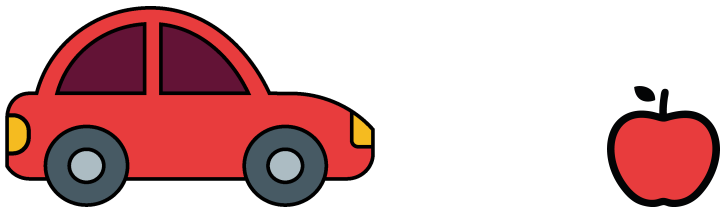
Powstaje wibracja, a z niej fale poprzeczne znane jako fotony. Pozostałe ośrodki falowe, (rdzenie cząsteczek elektronów) znajdują się teraz w neutronie (w jądrze atomu) aż do chwili kiedy pojawi się foton, który ma na tyle wysoką energię, aby oddzielić te cząsteczki od siebie.

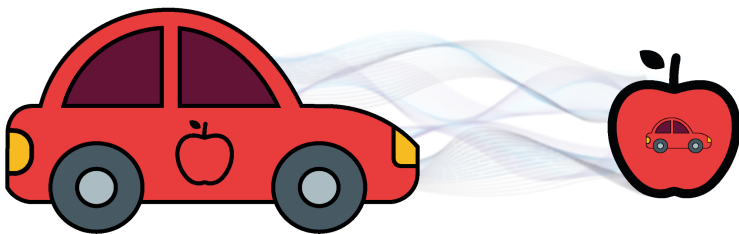
STAGE II - KREACJA NOWEGO ELEKTRONU

Foton o wysokiej energii, przechodząc w pobliżu jądra atomowego, oddziałuje z polem elektrycznym jądra, w wyniku czego dochodzi do rozszczepienia cząsteczek (rdzenia cząsteczek elektronów) i powstania wibracji, z których na nowo powstają podłużne, stojące fale, zawierające masę, materię, z wyjątkiem ujemnego ładunku elektrycznego. Powstaje para cząstek - elektron e i pozyton e^+ . **Podłużne, stojące fale nie tworzą TERAZ załamania funkcji falowej. W rezultacie końcowy, zmaterializowany w naszej czasoprzestrzeni efekt, ma właściwości fali, elektronu o cechach fali, tj. Superpozycji.**

Powstaje tzw. **Quantum Superposition Perception (QSP)**. Obie cząsteczki to jest elektron o cechach fali, pozyton e oraz elektron e^+ bez ładunku ujemnego, stają się parą splątanej funkcji pojedynczej fali; matematycznie mówiąc, są tym samym obiektem.

Jeżeli samochód jest koloru czerwonego, to czerwoność przynależy do samochodu. Jeśli jabłko jest koloru czerwonego, to czerwoność przynależy do jabłka, nie do samochodu.

Inaczej jednak ma to miejsce z połączonymi ze sobą drogą kwantową obiektami. Ich właściwości nie można uznać za przynależne do jednego obiektu. Oba elektrony mają właściwości nielokalne.

Przenikają między sobą. Część czerwonego koloru samochodu jest w części czerwonego jabłka i odwrotnie. Samochód jest jabłkiem, a jabłko samochodem. Wszelkie uzależnienia stają się historią.

Identyczny proces anihilacji elektronu o cechach cząsteczki, z ujemnym ładunkiem elektrycznym, można przeprowadzić w świadomości użytkownika. Proces anihilacji elektronu e^- i pozytonu e^+ oraz powstania nowej pary elektronu e^- i pozytonu e^+ składa się z czterech poziomów:

I. Obserwacji czynnika zewnętrznego: (Elektron o cechach cząsteczki; ujemny ładunek elektryczny).

II. Aktywowanie pragnienia, wspartego mentalnym video-kadrem: (Odczuwalny ujemny ładunek elektryczny).

III. Umiejętność rozpoznania ujemnego ładunku elektrycznego.

IV. Dematerializacja pragnienia: (Stworzenie pozytonu e^+ , zwrócenie ujemnego ładunku elektrycznego do źródła pochodzenia, w wyniku czego powstaje konfrontacja elektronu e^- , z pozytonem e^+). W wyniku anihilacji ujemny ładunek elektryczny przestaje istnieć; niemożliwe jest załamanie funkcji falowej.

